

RENTABILITATEA ȘI ECHILIBRUL FINANCIAR

CĂRUNTU CONSTANTIN, PROF.UNIV.DR.
UNIVERSITATEA “CONSTANTIN BRÂNCUȘI”

LĂPĂDUȘI MIHAELA LOREDANA,
LECT.UNIV.DR.
UNIVERSITATEA “CONSTANTIN BRÂNCUȘI”,

PROFITABILITY AND FINANCIAL STABILITY

PH. D CĂRUNTU CONSTANTIN
“CONSTANTIN BRÂNCUȘI” UNIVERSITY

LĂPĂDUȘI MIHAELA LOREDANA,
LECTURER PH.D.
“CONSTANTIN BRÂNCUȘI” UNIVERSITY

ABSTRACT

Desfășurarea activității întreprinderii permite identificarea a două categorii de fluxuri: fluxuri de rezultate și fluxuri de trezorerie. Fluxurile afectează veniturile și cheltuielile, participând la formarea rezultatului, a rentabilității întreprinderii. La formarea fluxurilor financiare participă atât elemente monetare (care antrenează o intrare sau ieșire monetară și deci implică un flux de trezorerie), dar și elemente nemonetare (cu efect asupra rezultatului, fără a antrena un flux de trezorerie). Identificabile sunt în aceeași măsură fluxurile de trezorerie ce nu presupun un efect imediat asupra rezultatului sau un efect asupra rezultatului echivalent cu cel propagat asupra trezoreriei. Echilibrul financiar, într-o manieră generală, evocă ideea de armonie dintre diferitele elemente ale unui sistem, ceea ce în domeniul financiar reprezintă armonizarea resurselor cu nevoile. Echilibrul financiar poate fi definit prin capacitatea întreprinderii de a-și asigura din încasările sale plata fără întrerupere a datoriilor curente generată de realizarea obiectului său de activitate sau de legislația fiscală, astfel încât, aceasta să poată evita riscul de faliment. Menținerea echilibrului financiar constituie condiția esențială a supraviețuirii întreprinderii, iar aprecierea echilibrului financiar trebuie să țină seama de condițiile concrete ale apariției incapacității de plată.

KEY WORDS: rentabilitate, echilibru, flux financiar, trezorerie.

JEL CLASSIFICATION: D58

ABSTRACT

The business activity allows identifying two categories of flows: flows of results and cash flows. Flows affect the income and expenses, participating in training result, the company's profitability. Financial flows involved in their formation both monetary items (which drive the monetary input or output and thus implies a cash flow), and non-cash items (affecting the result, without leading to a cash flow). Are equally identifiable cash flows that do not involve an immediate effect on the outcome or effect on the result equivalent to that spread on the treasury. Financial equilibrium in a general manner evokes the idea of harmony between different elements of a system, which in finance is harmonization of resources with the needs. Financial equilibrium can be defined by the company's ability to secure payment of its proceeds without interruption to current liabilities incurred in implementing its object of activity or tax laws, so it can avoid the risk of bankruptcy. Maintaining financial stability is the essential condition of survival of the enterprise, financial and balanced assessment must take into account the concrete conditions of the occurrence of default.

KEY WORDS: profitability, balance, cash flow, cash.

JEL CLASSIFICATION: D58

1.Introducere

Rentabilitatea este definită ca fiind capacitatea unei întreprinderi de a obține profit, ca diferență pozitivă între încasările obținute din activitatea proprie (CA) și cheltuielile ocazionale de fabricație, de comercializare și de tranzacția propriu-zisă(costuri). Rentabilitatea depinde atât de activitatea firmei (volumul și calitatea ofertei, nivelul costului unitar, performanțele marketingului și managementului propriu etc), cât și de factori exogeni, independenți de firmă (nivelul prețurilor formate pe piață, volumul și dinamica cererii, preferințele consumatorilor, intensitatea concurenței ș.a). Rentabilitatea este de asemenea și o formă a eficienței la nivel macroeconomic, care reflectă efectele (rezultatele) nete ce se obțin la o unitate de efort (cheltuială) cu factorii de producție.

Echilibrul financiar poate fi definit prin capacitatea întreprinderii de a-și asigura plata fără întrerupere a datoriilor contractate anterior, inclusiv a datoriilor curente generate de realizarea obiectului de activitate, sau de legislația fiscală, din încasările sale, astfel încât aceasta să poată evita riscul de faliment.

Obiectivul analizei echilibrului financiar este de a urmări pe de o parte, corelarea, coordonarea utilizărilor de surse financiare din punct de vedere al duratei, și pe de altă parte, asigurarea plăților pe seama încasărilor. Starea de echilibru financiar nu există practic, este doar o tendință care se află în permanentă mișcare, în dinamică. Adică starea de armonie și stabilitate a relațiilor elementelor structurii nu este dată odată pentru totdeauna. Există o mulțime de stări care vin, decurg din altele ce au suferit influența factorilor de dezechilibru. [5]

Analiza echilibrului financiar se poate realiza pe baza bilanțului contabil fundamentat pe cele două concepții de elaborare ale acestuia: patrimonială și financiară. Dacă bilanțul contabil reflectă starea patrimonială a întreprinderii la un moment dat (începutul și sfârșitul exercițiului financiar), contul de profit și pierdere sintetizează rezultatul fluxurilor economice și financiare de intrare, prelucrare și ieșire aferente perioadei analizate. Rentabilitatea întreprinderii și noua ei stare patrimonială se vor reflecta în rezultatul net al exercițiului sub formă de profit sau pierdere, informație comună a bilanțului și a contului de profit și pierdere.

1. Introduction

Profitability is defined as the ability of companies to make profits, as a positive difference between the proceeds from its own activity (turnover) and the costs of manufacturing, marketing and the actual transaction (costs). Profitability depends on the company's activity (volume and quality, the unit cost, marketing performance and its management, etc.) and exogenous factors, independent of the company (market price formed on the volume and dynamics of demand, consumer preferences, competitive intensity etc.). Profitability also reflects a type of efficiency at macroeconomic level which shows the net effects (results) that can be obtained from one effort (expense) with the production factors. [1]

Financial equilibrium can be defined by the company's ability to secure payment of debts previously contracted without interruption, including debt incurred in implementing the current object of activity, or tax law, in its collections, such that it can avoid the risk of bankruptcy.

The objective of financial stability analysis is to follow on the one hand, correlation, coordination of financial sources used in terms of duration, and on the other hand, the insurance that payments are done from receipts. The state of financial equilibrium is not practical, it's just a trend that is constantly moving, dynamic. That state of harmony and stability in the relations of the structure elements is not given once and for all. There are a lot of states that come under the influence of others who have suffered from imbalance. [2]

Analysis of financial balance can be achieved on the balance sheet based on two concepts for its development: patrimonial and financial. If the balance sheet reflects the patrimonial condition of the company at a time (beginning and end of financial year), the income statement summarizes the result of economic and financial flows of input and output processing for the period analyzed. The business profitability and its patrimonial state will be reflected in net income for the year as profit or loss, a common information in the balance sheet and profit and loss account.

2. Corpul lucrării

2.1. Abordare teoretică

Corelațiile din cadrul sistemului reprezintă o premisă, dar și o consecință a unei desfășurări normale a activității economice a întreprinderii, corespunzătoare obiectului ei de activitate. Punctul de plecare îl constituie corelațiile obiective dintre necesitățile de resurse materiale și posibilitățile de finanțare; asigurarea echilibrului financiar sau dereglarea acestuia depinde de modul în care sunt utilizate și valorificate aceste resurse. Multiplele corelații existente în interiorul fluxurilor financiare sau între ele sunt exprimate printr-o multitudine de indicatori. [8]

Starea de echilibru financiar a întreprinderii presupune coordonarea fluxurilor de rezultate și a fluxurilor de trezorerie astfel încât să se asigure permanența acoperirii datoriilor scadente din încasările curente. Diminuarea încasărilor și implicit a plăților își vor pune amprenta asupra fluxurilor de rezultate imediate și viitoare, iar întreprinderea cu siguranță nu va beneficia de recompensarea capitalurilor în măsura dorită.

La un moment dat, întreprinderea poate să realizeze rentabilitate ridicată și în ideea de a extinde volumul de activitate, investițiile devin o necesitate. Fluxurile de trezorerie generate de activitatea de investiții, dacă nu au fost minuțios calculate, pot afecta necesarul de resurse financiare presupus de derularea normală a activității curente.

Întreprinderea întâmpină dificultăți în onorarea plăților față de furnizorii săi, solvabilitatea este în mod evident prejudiciată. Starea de solvabilitate este dată de măsura în care întreprinderea dispune sau nu de lichidități suficiente pentru satisfacerea plăților curente. Înainte de a caracteriza starea de solvabilitate se impune analiza stării de lichiditate; dificultățile sau performanțele vizavi de lichiditate (cauza) se răsfrâng asupra stării de solvabilitate (efect).

Studiul lichidității permite aprecierea interdependenței mecanismelor financiare, iar incidența lor asupra funcționării întreprinderii va pune în evidență punctele “slabe” și “forte” ale relației economico – financiare.

În consecință, desfășurarea unei activități de lungă durată în condiții de performanță economico – financiară, presupune asigurarea stării de echilibru în relația rentabilitate –

2. The body of the paper

2.1.Theoretical approach

Correlations in the system is a prerequisite, but also a consequence of the normal course of the business of the company, corresponding to its activity object. The starting point is the objective correlations between the needs of material resources and funding opportunities, ensure its financial stability or disorder it depends on how these resources are used and exploited. Many existing correlations in financial flows between them are expressed through a variety of indicators. [3]

Steady state requires the coordination of company financial results and cash flows in order to ensure the permanence of current revenues to cover debt maturing in. Diminishing returns and default payments would leave their mark on immediate results and future flows, and the company certainly will not benefit from capital to the extent desired reward.

At one point, the company can achieve high profitability and in the idea of expanding workload, investments are a necessity. Cash flows arising from investing activities, if not carefully calculated, may affect the financial resource requirements implied by the normal course of current activity.

The company faces difficulties in honoring payments to its suppliers, solvency being obviously injured. Solvency condition is given on whether or not the enterprise has sufficient liquidity to meet current payments. Prior to characterize the state of solvency is required a liquidity analysis, difficulties or performance problems regarding liquidity (due to) have an impact on the solvency condition (effect).

Liquidity assessing allows observing the interdependence of financing mechanisms, and their incidence on the functioning of the company will highlight their "weak" and "strength" points of the economic and financial relationship.

Consequently, developing a long-term activity based on economic and financial performance conditions means to ensure steady state in the profitability - liquidity – solvency relation.

lichiditate – solvabilitate.

2.2. Abordare metodologică

În plan operațional s-a recurs la caracterizarea nivelului lichidității apelând la metoda tradițională a ratelor, comparând în principal dimensiunea activelor circulante cu cea a datoriilor curente. În cazul analizei lichidității întreprinderii prin metoda ratelor, se pune problema includerii sau neinclusiei descoperirilor de cont (overdrafts) în datoriile curente. Descoperirile de cont fiind platibile la cerere, un calcul corect al ratelor de lichiditate presupune încorporarea lor în categoria datoriilor curente (mai ales că multe întreprinderi se bazează pe descoperirile de cont, considerându-le o importantă sursă de finanțare).

Capacitatea întreprinderii de a-și acoperi datoriile curente prin activele circulante de care dispune este cunoscută sub denumirea de **rata lichidității generale:**

$$Rlg = \frac{\text{active circulante}}{\text{datorii curente}} \quad (1)$$

În economiile occidentale o rată a lichidității generale mai mare de 2 era apreciată ca prudentă, dar actualmente ratele cu valori între 1-1,5 au devenit obișnuite. Dacă rata lichidității generale este prea mare, este posibil ca întreprinderea să aibă prea multe stocuri sau să aibă prea multe disponibilități bănești care ar putea fi folosite mai profitabil în altă parte. O valoare supraunitară a acestei rate este efectul unui fond de rulment pozitiv, al existenței unui excedent de resurse permanente utilizabil în finanțarea activității curente.

Un test mai strict de lichiditate este acela în care activele circulante mai puțin lichide (stocurile) nu sunt incluse. Activele circulante rămase - creanțele și disponibilitățile bănești - sunt comparate cu datoriile curente, raportul fiind cunoscut sub denumirea de **rata lichidității curente:**

$$Rlc = \frac{\text{active circulante} - \text{stocuri}}{\text{datorii curente}} \quad (2)$$

În teoria economică este acceptată ca valoare optimă a ratei lichidității curente o valoare cuprinsă între 0.8 și 1.

Rata lichidității imediate cunoscută și sub denumirea de "testul acid" indică abilitatea întreprinderii de a-și plăti datoriile fără să fie nevoie să apeleze la vânzarea stocurilor. De aceea

2.2. Methodological approach

From the operational point of view, the liquidity was characterized by traditional calling rates, mainly by comparing the size of current assets to current liabilities. In the analysis of company liquidity by using ratios method, appears the question of inclusion or not of non overdrafts (overdrafts) in current liabilities.

Overdrafts are payable on demand, a correct calculation of liquidity ratios involves their incorporation into the category of current debt (especially since many companies rely on bank overdrafts, considering them an important source of funding).

Company's capacity to cover its current liabilities with available assets are known as general liquidity ratio:

$$Glr = \frac{\text{assets}}{\text{current liabilities}} \quad (1)$$

In Western economies, a rate of general liquidity of more than 2 was regarded as prudent, but now with values between 1 to 1.5 rates have become common. If the general liquidity ratio is too high, your company may have too many stocks or too much cash availability that could be used more profitably elsewhere. A higher value for these rates is the effect of a positive working capital, the existence of a permanent surplus of resources that can be used to finance current activity.

A more stringent test of liquidity is that the less liquid assets (stocks) are not included. Remaining assets – receivables and cash equivalents - are compared to current liabilities, the ratio is known as the current liquidity ratio:

$$Clr = \frac{\text{assets} - \text{stocks}}{\text{current liabilities}} \quad (2)$$

The economic theory accepts as the optimal value for the current liquidity ratio is a value between 0.8 and 1.

The quick liquidity ratio also known as the "acid test" indicates the company's ability to pay its debts without having to resort to selling stocks. Therefore it is said that the acid test provides evidence of immediate liquidity of the company.

$$Qlr = \frac{\text{placements} + \text{availability}}{\text{current liabilities}} \quad (3)$$

se spune că testul acid furnizează dovada lichidității imediate a întreprinderii.

$$Rli = \frac{\text{plasamente} + \text{dispobilități}}{\text{datorii curente}} \quad (3)$$

Valorile normale pentru această rată sunt considerate a fi mai mari de 0,3. O valoare ridicată înregistrată de rata lichidității imediate poate fi justificată printr-o situație de moment, generată de coincidența unor încasări masive, dar și de folosirea mai puțin performantă a disponibilităților. În aceeași măsură o valoare scăzută a lichidității imediate poate fi însoțită de creanțe cu termen de încasare scăzut sau stocuri cu viteză de rotație ridicată, fără a fi vorba de o stare critică a întreprinderii privind lichiditatea. Prin compararea disponibilităților întreprinderii cu volumul creditelor bancare pe termen scurt contractate, se caracterizează **rata lichidității la vedere**:

$$Rlv = \frac{\text{dispobilități}}{\text{credite bancare pe termen scurt}} \quad (4)$$

Aprecierea gradului de solvabilitate al întreprinderii are la bază rata solvabilității generale sau rata solvabilității patrimoniale. **Rata solvabilității generale** caracterizează evoluția activelor întreprinderii comparativ cu datoriile totale:

$$Rsg = \frac{\text{total activ}}{\text{datorii totale}} \quad (5)$$

Raportul exprimă măsura în care întreprinderea face față datoriilor totale. O valoare a raportului mai mare decât 1,5 reflectă capacitatea întreprinderii de a face față datoriilor contractate; o valoare inferioară nivelului de 1,5 evidențiază riscul de insolvență.

Rata solvabilității patrimoniale este utilizată în special de societățile bancare pentru întreprinderile puse în situația de a solicita credite bancare:

$$Rsp = \frac{\text{capital propriu}}{\text{capital propriu} + \text{credite bancare}} \quad (6)$$

Valoarea minimă acceptată pentru rata solvabilității patrimoniale este 0,3, iar valorile considerate normale sunt mai mari de 0,5.

Lichiditatea se află sub jocul decalajului dintre durata medie de încasare a creanțelor și durata medie de plată a datoriilor curente. Este posibil ca datoriile curente să fie acoperite într-o mare măsură de activele circulante, dar întreprinderea să fie pusă în situația de a nu

Normal values for this ratio are considered to be above 0.3. A registered high-value ratio can be justified by a situation of time, generated by massive revenues and less powerful use of cash.

Equally, a low liquidity may accompany immediate term debt collection or stocks with low high rotational speed, without being a critical state of the company's liquidity. By comparing the volume of cash owned by the company with short-term bank loans contracted, we can characterize the sight liquidity ratio:

$$Slr = \frac{\text{availability}}{\text{short-term bank loans}} \quad (4)$$

Assessing the degree of solvency of the enterprise is based on general solvency ratio or property solvency ratio. Overall solvency ratio characterizes the evolution of business assets compared to total debt:

$$Gsr = \frac{\text{total active}}{\text{total debt}} \quad (5)$$

The report expresses the extent to which the company makes to total debt. A value ratio greater than 1.5 reflects the company's ability to cope with debt incurred, a value of 1.5 points below the risk of insolvency.

Property solvency ratio is used primarily by banks to businesses put in a position to seek bank loans:

$$Psr = \frac{\text{equity}}{\text{equity} + \text{credits bank}} \quad (6)$$

The minimum amount accepted for this economic solvency ratio is 0.3, and are considered as normal values those above 0.5.

Liquidity is under the gap between the average game of collecting receivables and the average pay of current debts. It is possible that current liabilities are covered to a large extent on the assets, but the company is put in a position to not have the cash necessary to cover outstanding debt. Positive gap between current assets and current liabilities is good within the idea to discontinue the activity of the company (liquidation) and not continue the business.

Remove this shortcoming lead to the approach regarding financial analysis from a new vision of the flow method, based on the concept of flow of funds, that allows identifying surplus money to the enterprise. As a tool adapted to this requirement, a "flow

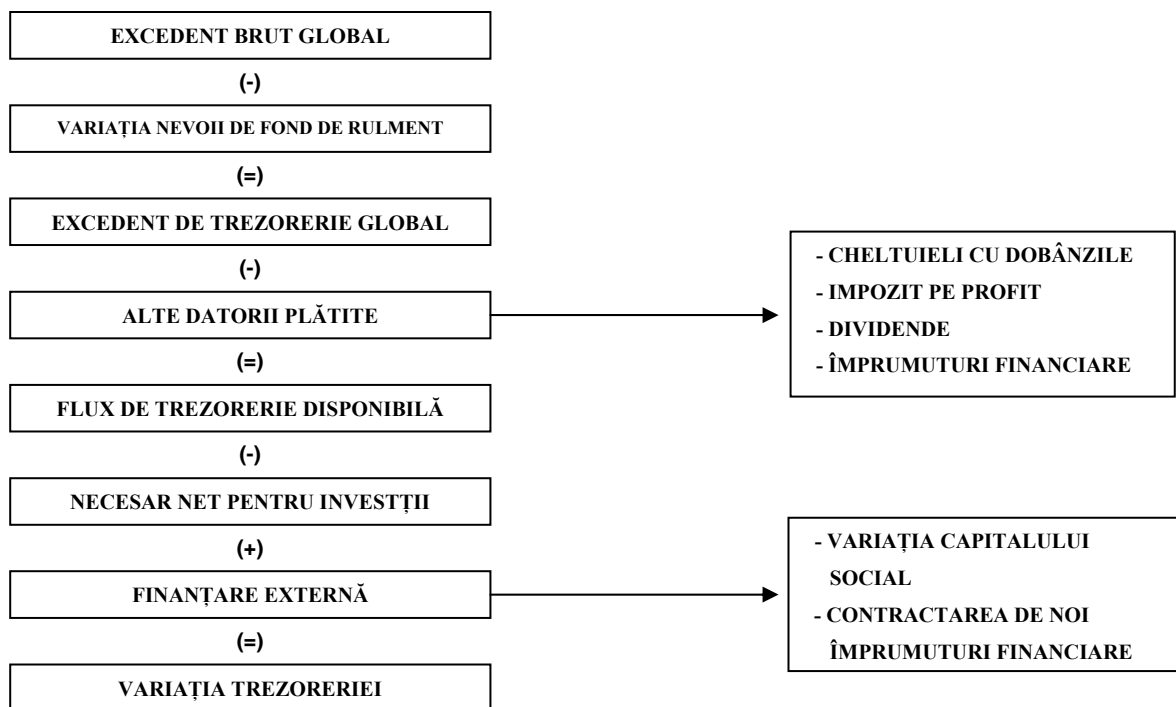
dispune de lichidități necesare acoperirii datoriilor scadente. Decalajul favorabil dintre activele circulante și datoriile curente este benefic în ideea de întrerupere a activității întreprinderii (de lichidare) și nu de asigurare a continuității activității.

Înlăturarea acestui neajuns a impus abordarea analizei financiare într-o viziune nouă, prin metoda fluxurilor, pornind de la conceptul de flux de fonduri, care permite identificarea surplusurilor monetare din activitatea întreprinderii. Ca instrument adaptat acestei cerințe s-a elaborat un “tabloul de flux” prin care se urmărește în primul rând dacă structurile financiare ale întreprinderii sunt echilibrate.

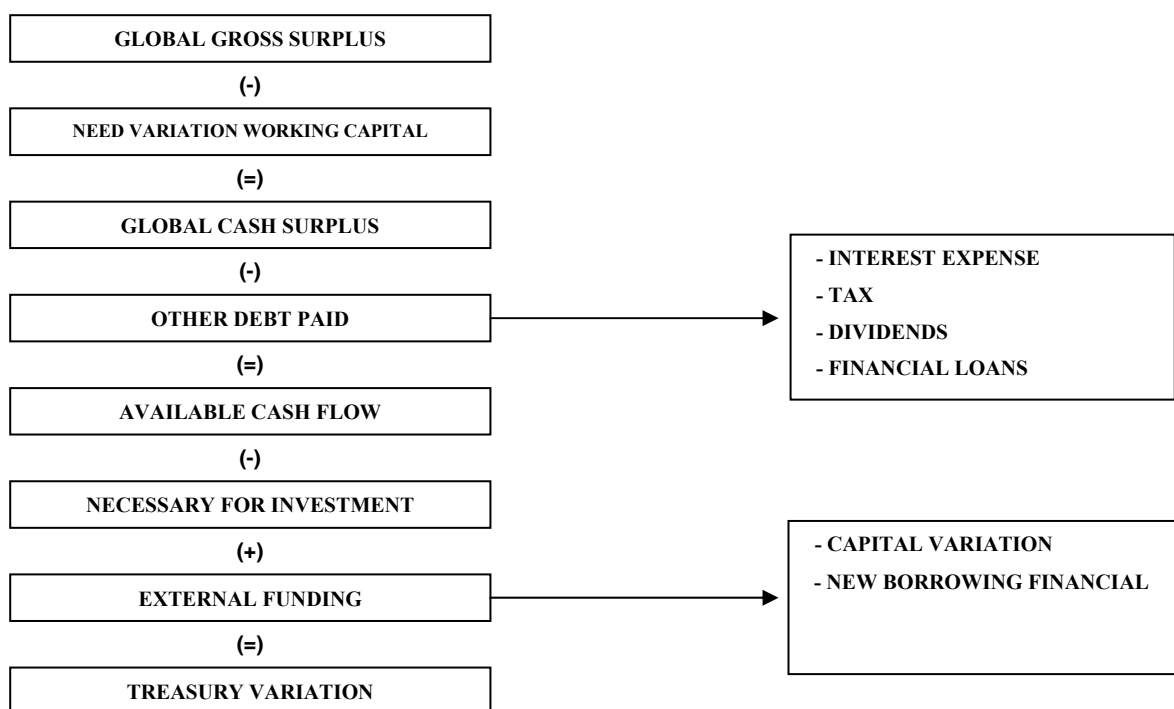
În elaborarea tabloului de flux, se recurge la separarea fluxurilor pe categorii de activitate ce le angajează: fluxuri de exploatare și fluxuri de investiții. Concomitent, sunt separate și modalitățile de finanțare: autofinanțare și îndatorare. Analiza bazată pe metoda fluxurilor are ca punct de pornire excedentul brut global al exploatarii, respectiv autofinanțarea economică a întreprinderii:

picture" has been developed which aims primarily if the company's financial structures are balanced.

In developing the flow array, it is used the separation of flows by type of activity you undertake: operating flows and investment flows. Simultaneously, they are separate the financing methods: cash flow and debt. Flow-based analysis method is the starting point of the global gross exploitation surplus, the economic self-financing of the enterprise:

Schema nr. 1
Tabloul fluxurilor de trezorerie

Scheme no. 1
Cash - flow

Expresia lichidității redată de tabloul fluxurilor este fluxul de trezorerie disponibilă. Dacă valoarea fluxului de trezorerie disponibilă este pozitivă, prin activitatea desfășurată de întreprindere sunt acoperite datoriile curente, asigurând în același timp și un excedent de trezorerie. Iar dacă excedentul de trezorerie acoperă necesarul net pentru activitatea de investiții, atunci se asigură echilibrul financiar prin activitatea desfășurată. Dacă excedentul de trezorerie global nu este capabil să asigure rambursarea împrumuturilor și a celorlalte datorii scadente, starea financiară a întreprinderii se deteriorează, fiind afectată lichiditatea și implicit echilibrul financiar.

Rentabilitatea este cea care asigură creșterea acumulării anterioare de fluxuri, care asigură continuitatea activității întreprinderii. Dacă excedentul global din exploatare înregistrează o valoare negativă, probabilitatea ca fluxul de trezorerie disponibilă să fie negativ, este mare.

Starea de lichiditate și solvabilitate a întreprinderii este asigurată prin desfășurarea unei activități rentabile, iar continuitatea unei activități rentabile se află sub incidența lichidității și

The term of liquidity played by the flow scheme is the available cash flow. If the value of free cash flow is positive, the business activity covers current liabilities, while ensuring a surplus of cash. And if the net surplus cash covers the investment business, it shall ensure the financial equilibrium by their activity. If the surplus of global liquidity is not able to ensure repayment of loans and other debts outstanding, the company's financial condition deteriorates, being affected liquidity and default financial balance.

Profitability is the one which improves the previous accumulation of flows, which ensures continuity of business. If global operating surplus registered a negative value, free cash flow likely to be negative is high.

The state of liquidity and solvency of the company is ensured by an activity profitable, and continuity of a profitable activities are subject to liquidity and solvency. Financial balance is based on the observance of these correlations.

solvabilități. Echilibrul financiar se bazează pe modul de respectare a acestor corelații.

Literatura de specialitate, în scopul exprimării stării de echilibru, propune și următorul set de rate:

1. rata fondului de rulment propriu

$$RFR_{pr} = \frac{\text{capital propriu}}{\text{active immobilizate}} \quad (7)$$

Raportul exprimă gradul de finanțare proprie a immobilizărilor, nivelul optim fiind reprezentat de o mărime supraunitară. Exprimă în termeni relativi un indicator echivalent celui al fondului de rulment propriu în valoare absolută.

2. rata fondului de rulment

$$RFR = \frac{\text{capital permanent}}{\text{active immobilizate}} \quad (8)$$

Acest indicator evidențiază condițiile de finanțare din resurse proprii și resurse atrase pe termen mediu și lung, ale immobilizărilor. Creșterea valorii raportului corespunde unei ameliorări a structurii de finanțare a întreprinderii.

3.rata de finanțare a nevoii de fond de rulment

$$RFNFR = \frac{\text{fond de rulment}}{\text{necesar de fond de rulment}} \quad (9)$$

În funcție de valoarea înregistrată de trezoreria netă, rata de finanțare a nevoii de fond de rulment poate fi mai mică, egală sau mai mare decât 1.

4. rata de finanțare a stocurilor pe seama fondului de rulment

$$RFS = \frac{\text{fond de rulment}}{\text{stocuri}} \quad (10)$$

5.rata de finanțare a activelor circulante pe seama fondului de rulment

$$RFA = \frac{\text{fond de rulment}}{\text{active circulante}} \quad (11)$$

6.rata de autofinanțare a activelor

$$RAA = \frac{\text{capital propriu}}{\text{total active}} \quad (12)$$

7.rata de investire

$$RI = \frac{\text{investiții anuale}}{\text{valoarea adăugată}} \quad (13)$$

8. rata autofinanțării investițiilor

$$RAI = \frac{\text{capacitate de autofinanțare}}{\text{investiții} + \text{NFR pentru exploatare}} \quad (14)$$

9. rata de finanțare bancara a

Literature, expressions for steady state, proposes the following set of rate:

1. its working capital ratio:

$$WCR = \frac{\text{equity}}{\text{fixed assets}} \quad (7)$$

The report expresses the degree of self financing of assets, the best being the size higher than one. Expressed in relative terms an equivalent indicator of its working capital in absolute terms.

2.working capital ratio:

$$WCR = \frac{\text{permanent capital}}{\text{fixed assets}} \quad (8)$$

This indicator highlights conditions of financing from own resources and resources in the medium and long-drawn, of property. Adding value corresponds to a ratio improvement financing structure of the company.

3. working capital needs finance rate:

$$WCFR = \frac{\text{working capital}}{\text{working capital needs}} \quad (9)$$

Depending on the value recorded net of treasury rate financing working capital needs may be less than, equal to or greater than 1.

4. inventory financing rate on the revolving fund account

$$RFS = \frac{\text{working capital}}{\text{stocks}} \quad (10)$$

5.ratio of current assets due to funding working capital:

$$RFA = \frac{\text{working capital}}{\text{assets}} \quad (11)$$

6.self-financing ratio of assets:

$$RAA = \frac{\text{equity}}{\text{total active}} \quad (12)$$

7.investment rate:

$$RI = \frac{\text{annual investment}}{\text{added value}} \quad (13)$$

8. self-financing rate investments:

$$RAI = \frac{\text{self – financing capacity}}{\text{investment} + \text{WCN for exploitation}} \quad (14)$$

9. exploitation rate for bank financing

$$RFB_{exp} = \frac{\text{cash loans}}{\text{WCN for exploitation}} \quad (15)$$

10. self-financing rate investments

$$RAI = \frac{\text{self – financing capacity}}{\text{investment} + \text{WCN for exploitation}} \quad (16)$$

exploatării

$$RFB_{exp} = \frac{\text{credite de trezorerie}}{NFR \text{ pentru exploatare}} \quad (15)$$

10. rata autofinantării investițiilor

$$RAI = \frac{\text{capacitate de autofinanțare}}{\text{investiții} + NFR \text{ pentru exploatare}} \quad (16)$$

11. rata de finanțare bancară a exploatării

$$RFB_{exp} = \frac{\text{credite de trezorerie}}{NFR \text{ pentru exploatare}} \quad (17)$$

3. Concluzii

Analiza rentabilității și echilibrului financiar are ca obiectiv furnizarea de informații necesare managementului financiar, în vederea adoptării deciziilor corecte de gestionare a întreprinderii. Echilibrul financiar poate fi considerat ca fiind: [6]

a) un imperativ permanent pentru orice agent economic, în sensul că menținerea solvabilității este o restricție ce se impune întreprinderii în mod curent. Dacă apar întârzieri în achitarea datoriilor, adică orice necorelare poate atrage după sine prejudicii și este necesară o corectură urgentă;

b) un imperativ absolut care nu poate fi omis sub nicio formă. Spre exemplu, în practica economică o întreprindere care parcurge o perioadă mai dificilă se poate concepe să renunțe la unele obiective de creștere, obiective economice sau sociale, dar nu poate renunța la asigurarea obiectivului de menținere a echilibrului financiar, a obiectivului de solvabilitate care constituie condiția financiară de supraviețuire.

În concluzie, rentabilitatea și echilibrul financiar reprezintă două condiții esențiale în derularea unei activități profitabile.

4. Bibliografie

- [1] Bătrâncea Maria, Bătrâncea Margareta, Analiza financiară întreprinderii, Ed. Risoprint, Cluj-Napoca, 2004;
- [2] Buglea Alexandru, Analiza situației financiare a întreprinderii, Ed. Mirton, Timișoara, 2004;
- [3] Căruntu Constantin, Lăpăduși Mihaela Loredana, Analiza economico-financiară la nivel microeconomic. Concepte. Metode. Tehnici., Ed. Universitaria, Craiova, 2010;
- [4] Vâlceanu Gheorghe, Robu Vasile, Georgescu

11. exploitation rate for bank financing

$$RFB_{exp} = \frac{\text{cash loans}}{WCN \text{ for exploitation}} \quad (17)$$

3. Conclusions

Analysis of profitability and financial balance aims to provide the information necessary for financial management in order to adopt proper management decisions for the company. Financial balance can be considered as:

a) permanent imperative for any company in the sense that maintaining solvency is a restriction currently required to the company. If there are delays in payment of debt, or any uncorrelation, it may lead to injury and there is an urgent need for a correction;

b) absolutely imperative that can not be missed under any circumstances. For example, an enterprise from the economic practice that is in a difficult period can choose to give up some goals for growth, economic or social objectives, but may not waive the insurance objective of maintaining financial stability, the solvency objective that provides financial survival.

In conclusion, profitability and financial stability are two essential conditions in running profitable activities.

4. References

- [1] Bătrâncea Maria, Bătrâncea Margareta, Analiza financiară întreprinderii, Ed. Risoprint, Cluj-Napoca, 2004;
- [2] Buglea Alexandru, Analiza situației financiare a întreprinderii, Ed. Mirton, Timișoara, 2004;
- [3] Căruntu Constantin, Lăpăduși Mihaela Loredana, Analiza economico-financiară la nivel microeconomic. Concepte. Metode. Tehnici., Ed. Universitaria, Craiova, 2010;
- [4] Vâlceanu Gheorghe, Robu Vasile, Georgescu Nicolae, Analiza economico-financiară, Ed. Economică, București, 2005;
- [5] Miculeac Melania, Necesitatea și rolul asigurării echilibrului financiar, Ed. Dacia Europa Nova, Lugoj, 2004;
- [6] Popa Ion Lala, Analiză economico-financiară, Ed. Mirton, Timișoara, 2009;
- [7] Rusu Corneliu, Albu Mădălina: „Diagnosticul și strategia firmei”, Ed. Tribuna Economică, București, 2005;
- [8] Spătaru Liviu, Analiza economico-financiară,

- Nicolae, Analiza economico-financiară, Ed. Economică, București, 2005; instrument al managementului întreprinderilor, ediția a doua, Ed. Economică, 2010.
- [5]Miculeac Melania, Necesitatea și rolul asigurării echilibrului financiar, Ed. Dacia Europa Nova,Lugoj, 2004;
- [6]Popa Ion Lala, Analiză economico-financiară, Ed. Mirton, Timișoara, 2009;
- [7]Rusu Corneliu, Albu Mădălina: „Diagnosticul și strategia firmei”, Ed.Tribuna Economică, București, 2005;
- [8] Spătaru Liviu, Analiza economico-financiară, instrument al managementului întreprinderilor, ediția a doua, Ed. Economică, 2010.